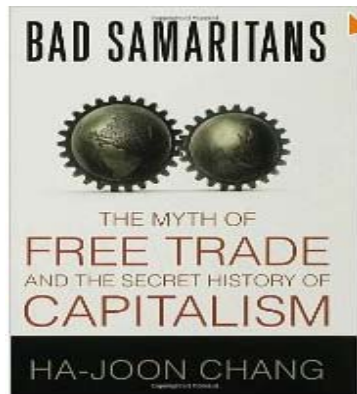
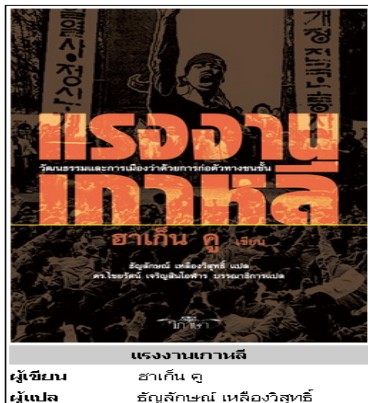

ประสบการณ์เก็บตก (1-2554)

บางส่วนจากคำนำผู้แปลของธัญลักษณ์ เหลืองวิสุทธิ , แรงงานเกาหลี วัฒนธรรมและการเมืองว่าด้วยการก่อตัวทางชนชั้น, ฮาเก็น คู, สำนักพิมพ์วิภาษา, 2552 , หน้า (5)

ความตอนหนึ่งของหนังสือ ชื่อ Bad Samaritans เขียนโดย ฮา จุน ชาง นักเศรษฐศาสตร์ชาวเกาหลีใต้ ผู้สอนหนังสือที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ได้ระบุว่าในช่วงปลายทศวรรษ 1960 รัฐบาลเกาหลีใต้มีโครงการขอกู้เงินจากธนาคารโลกจำนวนมหาศาล เพื่อจะสร้างโรงงานผลิตเหล็กอันทันสมัยแห่งแรกอันเป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำที่สำคัญขึ้นในประเทศเกาหลีใต้ ผลการพิจารณาของโลกคือการปฏิเสธการให้เงินกู้ เพราะเมื่อคำนึงถึงหลากหลายเหตุผลอันสำคัญแล้ว จึงเห็นว่าเป็นโครงการที่ไม่อาจดำเนินไปให้ประสบความสำเร็จได้ เพราะเป็นการตัดสินใจที่ไม่มีความสมเหตุสมผลของรัฐบาล โดยเฉพาะประเทศเกาหลีใต้ไม่ได้ครอบครองวัตถุดิบในการผลิตที่สำคัญสองประการคือแร่เหล็กและถ่านหินจึงต้องนำเข้าจากประเทศอื่น ยิ่งไปกว่านั้นภายใต้บรรยากาศของสงครามเย็นจึงเป็นไปได้ยากที่จะนำเข้าทั้งแร่เหล็กและถ่านหินมาจากประเทศจีนที่เป็นประเทศคอมมิวนิสต์ ไม่ใช่เป็นประเทศในค่ายโลกเสรี ดังนั้นหากจะซื้อวัตถุดิบทั้งสองก็ต้องมาจากประเทศออสเตรเลียเท่านั้น ซึ่งย่อมทำให้เกิดต้นทุนในการขนส่งแพงมาก และเหตุผลที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือมีความเป็นไปได้น้อยมากที่ประเทศเกาหลีใต้ผู้ส่งออกสินค้าหลักในขณะนั้นอันได้แก่ ปลา เสื้อผ้าราคาถูก วิกผมและไม่อัด จะก้าวกระโดดออกมาเป็นผู้ผลิตเหล็กอันเป็นวิสาหกิจของรัฐ (state-owned enterprise) เสียด้วยอีกต่างหาก และในท้ายที่สุดรัฐบาลเกาหลีใต้ก็หันไปขอเงินกู้จากธนาคารของญี่ปุ่นแทน และภายในระยะเวลาสิบปีนับจากการเริ่มต้นดำเนินการผลิตในปี ค.ศ. 1973 บริษัทผู้ผลิตเหล็กแห่งนี้ บริษัทผลิตเหล็กแห่งนี้ที่ชื่อ POSCO (Pohang Iron and Steel Company) ก็กลายเป็นบริษัทที่มีประสิทธิภาพในการผลิตเหล็กมากที่สุดในโลก และในปัจจุบันก็เป็นผู้ผลิตเหล็กขนาดใหญ่อันดับสามของโลก